

efter dertil at være opfordret af Modparten ikke oplyser at have været berettiget dertil. Jeg ved ikke, hvorfor denne Modpartens Opfordring skal være til Stede. Det forekommer mig, at Voldgiftsmændene maatte kunne dømme om, hvorvidt vedkommende har haft Ret til at møde ved Fuldmægtig eller ikke; men det skal jeg henstille. — I Slutningen af § 5 er der i øvrigt bestemt, at Kendelsen skal indeholde Afgørelse af, hvem af Parterne det paahviler at afholde de med Voldgiften forbundne Omkostninger. Jeg havde antaget, at det i al Almindelighed blev den tabende Part. Jeg har set, at der har været gjort Bemærkninger om det nede i Folketinget, og Justitsministeren har ogsaa derved meddelt, at det som oftest er den tabende Part. Jeg troede, som sagt, at det i alle Tilfælde vilde være den tabende Part, der kom til at bære Omkostningerne, det forekommer mig, at det vilde være naturligt.

Endelig er der i Loven blevet gjort den Forandring, at der nu er indført en Appellinstans. Jeg har hørt, at de ærede tidligere Talere have omtalt dette Punkt og udtalt deres Tilfredshed med det, og jeg skal ogsaa sige, at jeg tror, det er godt og rigtigt, at der kommer en Appellinstans, men det forekommer mig ikke, at det er heldigt med den Sondring, der er sket i § 7. Der siges der, at afsagte Kendelser kunne paaankes, saafremt Sagens Genstand andrager mindst 800 Kr. I øvrigt ere de upaaankelige, men Amtmanden eller Overvrigheden kan under visse Omstændigheder tillade Appel. Det forekommer mig, at naar man overhovedet kommer ind paa denne Appel og overlader til Øvrigheden og Amtmanden at bedømme, hvorvidt der er disse særlige Omstændigheder til Stede for en saadan Appel, behøves der slet ikke denne Bestemmelse om de 800 Kr., og at man ganske kunde slette den. Den første ærede Taler omtalte, at han vilde stille et Ændringsforslag, der gik ud paa at sætte en mindre Sum. Jeg ved overhovedet ikke, hvorfor vi skulle ind paa at have en bestemt Sum. Hvorfor kunne vi ikke sige i al Almindelighed, at under særlige Omstændigheder — ja, hvis man vil, kan man jo ogsaa udelade disse „særlige Omstændigheder“, men jeg finder, at der er noget i at bruge det Udtryk — kan Amtmanden tillade Appel til en højere Voldgiftsdomstol. Saaledes forekommer det mig at være naturligt og rimeligt. At sætte en bestemt Sum bliver jo uheldigt, hvad enten det

gælder 800 Kr. eller 300 Kr., thi for den ene betyde 800 Kr. jo mere og for den anden mindre. Men naar vi i det hele taget skulle ind paa en Appellinstans, hvad jeg ganske billiger, saa vilde det være det fornuftigste at ændre § 7 i den Retning, jeg ønsker, saaledes at Amtmanden i alle Tilfælde, hvor der ønskes Appel, faar Sagen tilsendt og afgør, om de særlige Omstændigheder ere til Stede, og om han derfor kan tilraade Appellen. — Jeg hører nu, at Lovforslaget ikke skal i Udvalg, og uagtet der er enkelte Punkter, der dog maaske kunne trænge til nøjere Overvejelse, skal jeg ikke foreslaa noget i Retning af Udvalg, men jeg haaber, at man mellem denne og anden Behandling kan enes om enkelte Ændringsforslag.

Justitsministeren (Bilow): Jeg skal til den Bemærkning, som det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) fremkom med, om, at jeg i Folketinget havde sagt, at det gjaldt bare om at faa den hurtigste Afgørelse, medens det ikke var saa væsentligt at lægge Vægt paa Retfærdigheden, bemærke, at jeg tror, at min Udtalelse — jeg erindrer det ikke saa nøje — kom i Forbindelse med et ganske konkret Tilfælde, som jeg fremhævede, nemlig en Handel om en Hest til en Værdi af 350 Kr. Overretten kom dér til det Resultat, at Handelen skulde gaa tilbage, medens Højesteret kom til det Resultat, at Handelen ikke skulde gaa tilbage, og hele Proceduren strakte sig over, jeg tror 3—4 Maaneder, saaledes at Hesten havde ædt sin egen Værdi op adskillige Gange, medens man procederede om, hvem der egentlig skulde have Hesten og hvem ikke. I det Tilfælde, sagde jeg, havde det for begge Parter været meget mere heldigt, om de kunde have faaet Kendelsen straks, idet der nu var et Pengetab til ingen Verdens Nytte.

Ved den Bestemmelse, der er indsat i Lovforslagets § 7, ere samtlige Medlemmer, der have haft Ordet, standsede. Det er Bestemmelsen om Appel. I det Forslag, som Ministeriet forelagde, var § 7 affattet paa den Maade, som det synes, at det ærede 6te kongevalgte Medlem (Nygart) og det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) vare mest tilfredse med, nemlig at Appel kunde institueres, naar Amtmanden efter et Skøn over samtlige Omstændigheder i Sagen fandt, at der var særlig Grund til at appellere Sagen. Som saadanne særlige Omstændigheder, tror jeg, jeg ved Forelæg-